

Arrest

nr. 320 978 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Liberia en behoort u tot de Mandingo bevolkingsgroep. U bent geboren in Mavin Konedu, gelegen in Lofa County. Tijdens de oorlog verbleef u met uw familie in Guinee. Daarna keerden jullie terug naar Liberia en woonden jullie in Kakata, gelegen in Margibi County. Uw vader, een landbouwer, was gehuwd met twee vrouwen. Uw moeder H.T. was de tweede echtgenote. M., de eerste echtgenote van uw vader, was jaloers op uw moeder en vergiftigde haar toen u klein was. Uw moeder overleed. Ongeveer een jaar later overleed ook uw vader. U hoorde van mensen dat hij bij een motoraccident omkwam maar uw oma, Ma B., die u grootbracht, vertelde u dat M. ook uw vader had vergiftigd.

De woning van uw vader, die volgens uw oma aan u toebehoorde, kwam door toedoen van M. op naam van uw twee halfbroers, S. en D., te staan. U had geen contacten met uw halfbroers, die beiden in Monrovia

woonden en werkten bij de politie en in het leger. Omdat u bang was ook door M. te worden vergiftigd en omdat u bang was eens niet aan medicatie voor uw astma te geraken, besloot u eind 2014 uw land te verlaten en naar Guinee te trekken. Omdat u in Guinee geen medicatie voor uw astma vond trok u verder naar Mali, waar u echter ook geen medicatie vond. U besloot om naar Algerije te reizen. In Algerije bleef u twee jaar. Daarop reisde u naar Marokko van waar u naar Spanje reisde. In Spanje diende u een verzoek om internationale bescherming in. Omdat men er u tijdens uw verblijf aldaar nooit hoorde over uw asielmotieven en u vernam dat men u kon terugsturen besloot u via Frankrijk naar België te reizen. Op 29 maart 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U hoorde dat u in een Dublin procedure zat en naar Spanje kon gestuurd worden. U besloot daarop naar Luxemburg te trekken om er werk te gaan zoeken. Op 14 juni 2017 diende u in Luxemburg een verzoek om internationale bescherming in, waar u weer werd gewezen op de Dublin procedure die u terug naar Spanje zou voeren. U besloot daarop terug te keren naar België. Op 30 januari 2023 heeft u een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 28 maart 2023 verklaarde het Commissariaat-generaal (CGVS) uw volgend verzoek ontvankelijk en werd u op 19 september 2023 gehoord in het kader van uw nieuw verzoek. U vreest bij een terugkeer naar Liberia door M. te worden vergiftigd en geen medicatie voor uw astma te vinden. In 2020 vroeg u bij de Liberiaanse ambassade in Brussel een paspoort dat op 4 september 2020 werd uitgegeven. U maakte hier ook kennis met uw huidige partner, M.D., zelf Guinees staatsburger. Op 1 augustus 2023 werd jullie zoon L.K. geboren. Uw zoon kampt met wat gezondheidsproblemen waarvoor hij wordt opgevolgd. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming stuurde u via uw raadsman, mr. Loobuyck, een mail met een kopie van de eerste bladzijde van uw Liberiaans paspoort (d.d. 04/09/2020, geldig tot 04/09/2025) en een bundel medische verslagen betreffende de geboorte van uw zoon L.K. en zijn gezondheidstoestand.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Na onderzoek van de motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalt, kan worden besloten dat deze geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van internationale bescherming (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep) en blijken deze louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard te zijn. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

U verklaart namelijk niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u er vreest te worden omgebracht/vergiftigd door M., eerste echtgenote van uw vader, wiens twee zonen werkzaam zijn bij de politie en het leger. U bent immers van mening dat ze achter de dood van uw beide ouders zit, die ze vergiftigde uit jaloezie om de eigendommen van uw vader op haar kinderen te laten overgaan. Ook vreest u te overlijden aan astma indien u geen medicatie kan vinden (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2023 verder "notities" CGVS, pp.24-29).

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet meer van overtuigd dat uw relaas aannemelijk is.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uw uiteenzetting over uw leefomstandigheden in Liberia en de problemen (incidenten met uw ouders) die ermee samenhangen talrijke tegenstrijdigheden en incoherenties bevatten, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas volledig wordt ondermijnd.

Zo is het opmerkelijk dat u geen eensluidende verklaringen aflegt over uw eigen identiteit en familiesamenstelling. Waar u op 13 april 2017, in het kader van uw eerste verzoek om internationale

bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet optekenen dat u V.M.K. zou heten en geboren te zijn op 1 januari 1996 (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 1, vraag 2, vraag 3 en vraag 4), legde u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming uw Liberiaans paspoort neer, verkregen bij de Liberiaanse ambassade in België, opgemaakt aan de hand van een geboorteakte die u een vriend naar u liet opsturen vanuit Liberia (notities CGVS, p.6,7) en waarin staat vermeld dat u A.K. heet geboren op 1 januari 1991. Gevraagd van waar de naam die u eerst opgaf, met name V.M.K. dan kwam, daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS meteen aangaf dat A. uw echte naam is, legde u uit dat het ervan afhing door wie u genoemd werd (notities CGVS, p.5). Uit uw verdere uitleg bleek nochtans dat uw familie u eigenlijk gewoon A. noemde (notities CGVS, p.5,6,7). Waarom u aanvankelijk bij de Belgische asielinstanties uw officiële naam A. niet opgaf en zelfs zei dat u geen andere naam had behalve V.M.K. (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 3), is dan ook een raadsel. Verder gaf u ook nog verschillende versies neer over uw siblings. Waar u bij de DVZ in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vertelde één –intussen overleden- zus, M. K. en twee broers, S. K. en M. K., te hebben gehad in uw land (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 17), sprak u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming over één broer en één zus, die beiden door M. (M.) waren vergiftigd en stierven (zie verklaringen DVZ d.d. 20/03/2023, vraag 17 punt 4 en punt 5). Wanneer op het CGVS u vragen werden gesteld over uw siblings, gaf u plotsklaps aan dat u het enige kind was van uw ouders (notities CGVS, p.13). U vertelde er wel ineens bij dat uw vader met zijn eerste vrouw M. twee zonen had, die u benoemde als S. en D., die beiden ouder zijn dan u (notities CGVS, p.15). Waarom u dan nooit eerder sprak van halfbroers is een groot vraagteken. Nog minder is het te vatten dat u eerst namen van twee broers en één zus had opgegeven (zie supra). Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat u een zus zou hebben, antwoordde u dat dit de versie was die u in Spanje vertelde en u er had gelogen (notities CGVS, p.19). Gevraagd waarom u dan bij de DVZ nooit verteld had dat u halfbroers had –daar volgens u zij diegenen waren die aan de eerste vrouw van uw vader, die u vreest, macht gaven ten opzichte van u (notities CGVS, p.32)- repliceerde u de vraag niet te verstaan (notities CGVS, p.19). Nogmaals gewezen op uw uiteenlopende verklaringen aangaande uw siblings, antwoordde u enkel: “Neen ik heb enkel broers S. en D.” (notities CGVS, p.19), waarmee u enkel de laatste versie van uw verklaringen herhaalde en helemaal geen duidelijk schepte waarom u uiteenlopende verklaringen aflegde over de samenstelling van uw familie en uw siblings steeds anders benoemde, op S. na. Hierbij is het overigens opvallend dat u op het CGVS aangeeft dat uw halfbroer met de naam S. ouder is/was dan u, terwijl u bij de DVZ vertelde dat S. op het moment van uw verklaringen op 13 april 2017, ongeveer tien jaar oud was (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 17). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit en familiesamenstelling. U laat duidelijk na hieraan te voldoen. Uw algemene geloofwaardigheid wordt overigens nog verder ondergraven door volgende vaststellingen. Behalve dat u geen klaarheid schept in uw leefomstandigheden en familiesamenstelling blijken de namen van uw ouders eveneens uiteen te lopen in de loop van uw asielprocedure. Waar u aanvankelijk verklaarde dat uw ouders V. K. en A. K. heetten (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 13), vertelde u op het CGVS dat uw ouders L. K. en H. T. heetten, namen die geenszins lijken op de namen die u eerst opgaf. Gewezen op al deze inconsistenties antwoordde u: “Neen, toen ik in Spanje kwam vertelde ik dat, men zei men me hetzelfde te vertellen” (notities CGVS, p.18), wat echter geen afdoende uitleg is waarom u in Spanje dan andere namen voor uw ouders zou verzinnen, daar u er zelfs niet werd gehoord over uw asielmotieven. Noch minder te vatten is uw verklaring dat u dacht dat u bij het opgeven van de namen van uw reeds overleden ouders mogelijks teruggestuurd zou worden naar uw land (notities CGVS, p.19,23). Uw algehele uitleg houdt dan ook geen steek. U legde overigens van uw ouders geen overlijdensakten neer waaruit hun werkelijke identiteit en overlijdensdatum zou kunnen worden afgeleid. Uw verklaringen over het moment van overlijden van uw ouders is immers ook tegenstrijdig. Nochtans liet u uitschijnen dat hun overlijden de aanleiding vormde van al uw problemen en uw vrees voor M., de eerste vrouw van uw vader. Waar u aanvankelijk vertelde dat uw beide ouders “tijdens de oorlog in 2002” overleden (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 13), verklaarde u bij uw tweede verzoek om internationale bescherming dat uw vader stierf in de oorlog toen u klein was en uw moeder was vergiftigd door de eerste vrouw van uw vader (zie verklaringen DVZ d.d. 20/04/2023). Op het CGVS gaf u dan nog eens een derde versie over het overlijden van uw ouders. U stelde er immers dat beiden uw ouders vergiftigd waren door de eerste vrouw van uw vader, al had u ook horen vallen dat uw vader bij een motorongeluk om het leven was gekomen (notities CGVS, p.12,13,29). Eerst zou M. immers uw moeder uit de weg hebben geruimd en daarna uw vader (notities CGVS, p.13). Deze versie van de feiten staat echter volledig haaks op uw eerdere bewering, eerst uw vader in de oorlog te zijn verloren toen u klein was en uw moeder later aan vergiftiging door haar rivale (zie verklaringen DVZ d.d. 20/03/2023, vraag 11 punt 4 en punt 5). Daar u luidens uw laatste verklaringen geen broer en zus had, kan er aan uw bewering dat deze ook door M. waren vergiftigd –en u bij gevolg vreesde ook zo omgebracht te worden-, geen enkel geloof worden gehecht. Het lijkt er dan ook sterk op dat u wat feiten heeft verzonnen om u van een asielmotief te voorzien en u in werkelijkheid geen concrete problemen kende in uw land van herkomst. Los van uw vrees voor M. die uw hele familie zou hebben vergiftigd, verklaarde u immers uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend in uw land, noch met burgers, noch met de autoriteiten (notities CGVS, p.26). Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw beweerde asielmotieven.

Wat betreft uw opmerking niet naar Liberia terug te kunnen omdat u aan astma lijdt, dient te worden opgemerkt dat u geen enkel medisch attest overmaakte van uw gezondheidstoestand, wat u nochtans beloofde. Het louter tonen van flesjes tijdens uw persoonlijk onderhoud en stellen dat deze uw medicatie bevatten is immers niet voldoende (notities CGVS, p.24,25). Hoe dan ook heeft u geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u bij een terugkeer naar Liberia niet terug aan medicatie voor astma zou kunnen geraken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in uw land jarenlang wel degelijk aan medicatie geraakte. Uw opmerking dat medicatie duur was, is verder een probleem van louter socio-economische aard en ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Geneefse Conventie. Behalve dat u aangaf in uw land te hebben gewerkt (notities CGVS, p.26), staat deze uitleg haaks op uw verdere verklaringen dat u eigenlijk als astmapatiënt uw medicatie gewoon steeds bij het Rode Kruis kon halen (notities CGVS, p.21,24,25). Nagegaan wat de concrete prijs was van uw medicatie in Liberia, probeerde u enkele malen een antwoord te omzeilen door te herhalen dat het duur was, zonder te melden hoeveel het dan in werkelijkheid kostte (notities CGVS, p.25). Het doet dan ook vermoeden dat u de werkelijke prijs van uw medicatie niet kende daar u deze gewoon via het Rode Kruis werd verstrekt. Volledigheidshalve dient te worden bemerkt dat medische problemen op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft de bladzijde uit uw paspoort die uw foto bevat, kan worden bemerkt dat deze enkel uw identiteitsgegevens bevat die verder door mij niet worden betwist. Hierbij dient nog te worden bemerkt dat hoewel u uitdrukkelijk werd gevraagd niet enkel één bladzijde uit uw paspoort over te maken maar alle bladzijden, ook de lege pagina's, u naliet aan deze vraag te voldoen al gaf u uw akkoord om op de vraag van uw Protection Officer in te gaan (notities CGVS, p.6). Wat betreft de bundel medische verslagen van de geboorte van uw zoon L. K. in België en het feit dat hij gezondheidsproblemen heeft, hebben deze op u persoonlijk geen enkele betrekking. Voor een beoordeling van medische elementen van uw zoon dient u een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in het verzoekschrift in een enig middel de volgende schendingen aan:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen , B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker stelt:

"[...]

Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de vrees van verzoekende partij op het lijden van ernstige schade en verwijt haar tijdens haar eerste asielprocedure en in Spanje andere verklaringen te hebben afgelegd dan bij haar huidige asielaanvraag: [...]

Verzoekende partij is inderdaad niet eerlijk geweest in haar verklaringen in Spanje. Zij durfde haar echte gegevens en relaas niet te vertellen uit vrees terug gestuurd te worden naar Liberia. Dit was haar namelijk wijs gemaakt door smokkelaars en andere asielzoekers die zeiden dat zij haar ware identiteit niet mocht bekend maken. Verzoekende partij wist niet in hoeverre de asielinstanties toegang hadden tot informatie in Liberia en gaf daarom ook andere namen voor haar ouders en vertelde ook niet de waarheid over de aantal broers en zussen die zij had.

Bij haar eerste asielaanvraag bleef zij bij haar verklaringen die zij in Spanje had afgelegd omdat zij bang was dat de Belgische asielinstanties haar anders niet zouden geloven.

Pas bij haar huidige aanvraag en na het bekomen van haar paspoort met haar echte identiteitsgegevens besliste verzoekende partij volledig open kaart te spelen en heeft zij de waarheid verteld waarom zij vertrokken is uit Liberia : p. 26 CGVS [...]

De tweede echtgenote vergiftigde de ouders van verzoekende partij. Hetzelfde lot staat ook haar te wachten en zij kan geen bescherming vragen aan de Liberiaanse autoriteiten gezien de zonen van haar stiefmoeder bij de autoriteiten werken : p. 26 CGVS [...]

Verwerende partij heeft de huidige asielaanvraag nooit ernstig onderzocht en heeft zich blind gestaard op de eerdere verklaringen van verzoekende partij.

II.1.5 Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij haar relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en haar ten onrechte internationale bescherming heeft ontzegd. Zij vreest in Liberia voor haar leven en kan geen bescherming krijgen van haar eigen autoriteiten.

[...]”.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De bestreden beslissing motiveert omstandig als volgt inzake verzoekers identiteit en familiesamenstelling:

“Zo is het opmerkelijk dat u geen eensluidende verklaringen aflegt over uw eigen identiteit en familiesamenstelling. Waar u op 13 april 2017, in het kader van uw eerste verzoek om internationale

bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) liet optekenen dat u V.M.K. zou heten en geboren te zijn op 1 januari 1996 (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 1, vraag 2, vraag 3 en vraag 4), legde u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming uw Liberiaans paspoort neer, verkregen bij de Liberiaanse ambassade in België, opgemaakt aan de hand van een geboorteakte die u een vriend naar u liet opsturen vanuit Liberia (notities CGVS, p.6,7) en waarin staat vermeld dat u A.K. heet geboren op [...] januari 1991. Gevraagd van waar de naam die u eerst opgaf, met name V.M.K. dan kwam, daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS meteen aangaf dat A. uw echte naam is, legde u uit dat het ervan afhing door wie u genoemd werd (notities CGVS, p.5). Uit uw verdere uitleg bleek nochtans dat uw familie u eigenlijk gewoon A. noemde (notities CGVS, p.5,6,7). Waarom u aanvankelijk bij de Belgische asielinstanties uw officiële naam A. niet opgaf en zelfs zei dat u geen andere naam had behalve V.M.K. (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 3), is dan ook een raadsel. Verder gaf u ook nog verschillende versies neer over uw siblings. Waar u bij de DVZ in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vertelde één –intussen overleden- zus, M. K. en twee broers, S. K. en M. K., te hebben gehad in uw land (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 17), sprak u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming over één broer en één zus, die beiden door M. (M.) waren vergiftigd en stierven (zie verklaringen DVZ d.d. 20/03/2023, vraag 17 punt 4 en punt 5). Wanneer op het CGVS u vragen werden gesteld over uw siblings, gaf u plotsklaps aan dat u het enige kind was van uw ouders (notities CGVS, p.13). U vertelde er wel ineens bij dat uw vader met zijn eerste vrouw M. twee zonen had, die u benoemde als S. en D., die beiden ouder zijn dan u (notities CGVS, p.15). Waarom u dan nooit eerder sprak van halfbroers is een groot vraagteken. Nog minder is het te vatten dat u eerst namen van twee broers en één zus had opgegeven (zie supra). Geconfronteerd met uw eerdere bewering dat u een zus zou hebben, antwoordde u dat dit de versie was die u in Spanje vertelde en u er had gelogen (notities CGVS, p.19). Gevraagd waarom u dan bij de DVZ nooit verteld had dat u halfbroers had –daar volgens u zij diegenen waren die aan de eerste vrouw van uw vader, die u vreest, macht gaven ten opzichte van u (notities CGVS, p.32)- repliceerde u de vraag niet te verstaan (notities CGVS, p.19). Nogmaals gewezen op uw uiteenlopende verklaringen aangaande uw siblings, antwoordde u enkel: “Neen ik heb enkel broers S. en D.” (notities CGVS, p.19), waarmee u enkel de laatste versie van uw verklaringen herhaalde en helemaal geen duidelijk schepte waarom u uiteenlopende verklaringen aflegde over de samenstelling van uw familie en uw siblings steeds anders benoemde, op S. na. Hierbij is het overigens opvallend dat u op het CGVS aangeeft dat uw halfbroer met de naam S. ouder is/was dan u, terwijl u bij de DVZ vertelde dat S. op het moment van uw verklaringen op 13 april 2017, ongeveer tien jaar oud was (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 17). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit en familiesamenstelling. U laat duidelijk na hieraan te voldoen. Uw algemene geloofwaardigheid wordt overigens nog verder ondergraven door volgende vaststellingen. Behalve dat u geen klaarheid schept in uw leefomstandigheden en familiesamenstelling blijken de namen van uw ouders eveneens uiteen te lopen in de loop van uw asielprocedure. Waar u aanvankelijk verklaarde dat uw ouders V. K. en A. K. heetten (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 13), vertelde u op het CGVS dat uw ouders L. K. en H. T. heetten, namen die geenszins lijken op de namen die u eerst opgaf. Gewezen op al deze inconsistenties antwoordde u: “Neen, toen ik in Spanje kwam vertelde ik dat, men zei men me hetzelfde te vertellen” (notities CGVS, p.18), wat echter geen afdoende uitleg is waarom u in Spanje dan andere namen voor uw ouders zou verzinnen, daar u er zelfs niet werd gehoord over uw asielmotieven. Noch minder te vatten is uw verklaring dat u dacht dat u bij het opgeven van de namen van uw reeds overleden ouders mogelijks teruggestuurd zou worden naar uw land (notities CGVS, p.19,23). Uw algehele uitleg houdt dan ook geen steek. U legde overigens van uw ouders geen overlijdensakten neer waaruit hun werkelijke identiteit en overlijdensdatum zou kunnen worden afgeleid. Uw verklaringen over het moment van overlijden van uw ouders is immers ook tegenstrijdig. Nochtans liet u uitschijnen dat hun overlijden de aanleiding vormde van al uw problemen en uw vrees voor M., de eerste vrouw van uw vader. Waar u aanvankelijk vertelde dat uw beide ouders “tijdens de oorlog in 2002” overleden (zie verklaringen DVZ d.d. 13/04/2017, vraag 13), verklaarde u bij uw tweede verzoek om internationale bescherming dat uw vader stierf in de oorlog toen u klein was en uw moeder was vergiftigd door de eerste vrouw van uw vader (zie verklaringen DVZ d.d. 20/04/2023). Op het CGVS gaf u dan nog eens een derde versie over het overlijden van uw ouders. U stelde er immers dat beiden uw ouders vergiftigd waren door de eerste vrouw van uw vader, al had u ook horen vallen dat uw vader bij een motorongeluk om het leven was gekomen (notities CGVS, p.12,13,29). Eerst zou M. immers uw moeder uit de weg hebben geruimd en daarna uw vader (notities CGVS, p.13). Deze versie van de feiten staat echter volledig haaks op uw eerdere bewering, eerst uw vader in de oorlog te zijn verloren toen u klein was en uw moeder later aan vergiftiging door haar rivale (zie verklaringen DVZ d.d. 20/03/2023, vraag 11 punt 4 en punt 5). Daar u luidens uw laatste verklaringen geen broer en zus had, kan er aan uw bewering dat deze ook door M. waren vergiftigd –en u bij gevolg vreesde ook zo omgebracht te worden-, geen enkel geloof worden gehecht. Het lijkt er dan ook sterk op dat u wat feiten heeft verzonnen om u van een asielmotief te voorzien en u in werkelijkheid geen concrete problemen kende in uw land van herkomst. Los van uw vrees voor M. die uw hele familie zou hebben vergiftigd, verklaarde u immers uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend in uw land, noch met burgers, noch met de autoriteiten (notities CGVS, p.26). Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw beweerde asielmotieven.

[...]

Wat betreft de bladzijde uit uw paspoort die uw foto bevat, kan worden bemerkt dat deze enkel uw identiteitsgegevens bevat die verder door mij niet worden betwist. Hierbij dient nog te worden bemerkt dat hoewel u uitdrukkelijk werd gevraagd niet enkel één bladzijde uit uw paspoort over te maken maar alle bladzijden, ook de lege pagina's, u naliet aan deze vraag te voldoen al gaf u uw akkoord om op de vraag van uw Protection Officer in te gaan (notities CGVS, p.6)."

Het verweer dat verzoeker *"inderdaad niet eerlijk [is] geweest in haar verklaringen in Spanje"* en slechts *"bij haar huidige aanvraag en na het bekomen van haar paspoort met haar echte identiteitsgegevens besliste [...] volledig open kaart te spelen"* kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de voorstaande vaststellingen. Verzoeker heeft manifest inconsistente verklaringen afgelegd inzake zijn identiteit en familiesamenstelling tijdens de procedures inzake zijn verzoeken om internationale bescherming. Dit klemmt des te meer omdat verzoekers verzoek om internationale bescherming geheel kadert binnen een familieproblematiek en het bijgevolg niet valt in te zien waarom hij over essentiële elementen leugenachtige verklaringen zou afleggen.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan te beweren dat de tweede echtgenote zijn ouders vergiftigde en dat haar zonen bij de autoriteiten werken, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Dit geldt des te meer omdat verzoeker evenmin concreet verweer voert ten aanzien van de terechte motivering die stelt: *"Na onderzoek van de motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalt, kan worden besloten dat deze geen verband houden met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van internationale bescherming (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep) en blijken deze louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard te zijn."*

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten inzake de gezondheid van zijn zoon zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS